

Hauakambri lug

Eri Klas ja Neeme Kuningas tegid "Don Giovannis" meistritööd

Anneli Remme

muusikakriitik

Mozarti "Don Giovanni" esietendusega sai Estonia hooaeg üle lootuste ilusa lõpetuse. "Giovanni" tõusis teatri "edetabeli" tippu teise tugevama töö, "Näkingeiu" kõrvale.

Ooperi muusikalises teostuses ja kujunduses võib esile tõsta hulk häid omadusi ja tundub, et "Giovanni" on Neeme Kuninga parim lavastus Estonias.

Keegi ei jää ilmetuks kõrvaltegelaseks

Estonia "Don Giovanni" on ilusate kostüümide ja hea valgusega puhastverd klassikalavastus, mis võtab Mozarti ooperit kui kõrgeauliku, kuid mitmeti tõlgendatavat elusorganismi.

Neeme Kuninga idee näidata Donna Elvirat, üht Giovanni naistest rasedana, hakkab tööle omaette liinina. Muusikas ega tekstis pole midagi, mis raseduse ideele vastu töötaks. Küll aga ajendab see paljusid tekstilõike uues valguses mõtestama ning väljendid nagu "ümmargused asjad" omandavad lisamõtte.

Järsud orkestrikäigud Elvira viimase aaria lõpus sobivad nagu tellitult sünnituseelse seisundi mängimiseks. Seega on Mozart ette

kavatsemata toetanud Kuninga kontseptsiooni.

"Giovanni" tähistab suurt hüpet mitme noore laulja karjääris – Rauno Elp, Ain Anger ning esimese suure osa saanud Heli Veskus ja Janne Ševtšenko.

Lavastuses ei jää keegi isikupäratuks kõrvaltegelaseks. Vastupidi, näiteks Don Ottavio, kes võiks kergesti jääda kahvatuks ripatsiks, sai õnnestunult ossa valitud lätlase Aleksandrs Antonenko esituses üheks etenduse tõmbenumbriks.

Ontliku inimese imidžiga Elp loob mõnusalt siivutu ja naistehaige Giovanni. Kuigi ka tema "ära armastatud" naised pole puhta südame-tunnistusega ning mõneti petavad selles loos kõik kõiki ja iseennast, teeb Giovanni seda kõige elegantsemalt. Elbile saaksid feministid suunata sügavaima põlguse.

Eri Klas õitses nagu orhidee

Ooperi lõpp, alates stseenist suitseva sarga ümber, on mõjuv. Komtuuri ilmumine Giovannile, mida ETV kunagi Maiste ja Kuslapi esituses korduvalt näitas, oli omaaegne "Hauakambri lugu".

Uuslavastuses asub Maiste stseen Elbiga välgusähvatu-
tustest valgeneval laval jube-

dustunde ja nalja piiril. Elp mängib hästi välja Giovanni ülemineku jultunud suurelisuselt surmahirmule.

Esietenduse tugevamaid külgi oli orkestri ühtlane kõla ja teemade jälgimistväärt "disain".

Paul Mägi töö orkestriga on loonud hea pinnase, millel Eri Klas õitses nagu orhidee. Lauljate tempo jäi vahel aeglasemaks Klasi siserütmist. See-eest sobis retsitatiivide esitus nii tempolt kui ka sisuliselt Mozarti esitamiseks.

Eesti ooperihooaeg tervikuna oleks saanud mitmekülgsem, kui ka Estoniasse kavandatud NYJD Ensemble'i kammerooperid oleksid jõudnud esituseni, kuid seda parem on, et "Giovanni" lavaletulekut saanud umbusk vajus suitsupilves lavaauku nagu nimategelane ooperi lõpus.

Esietendus

Wolfgang Amadeus Mozart

DON GIOVANNI

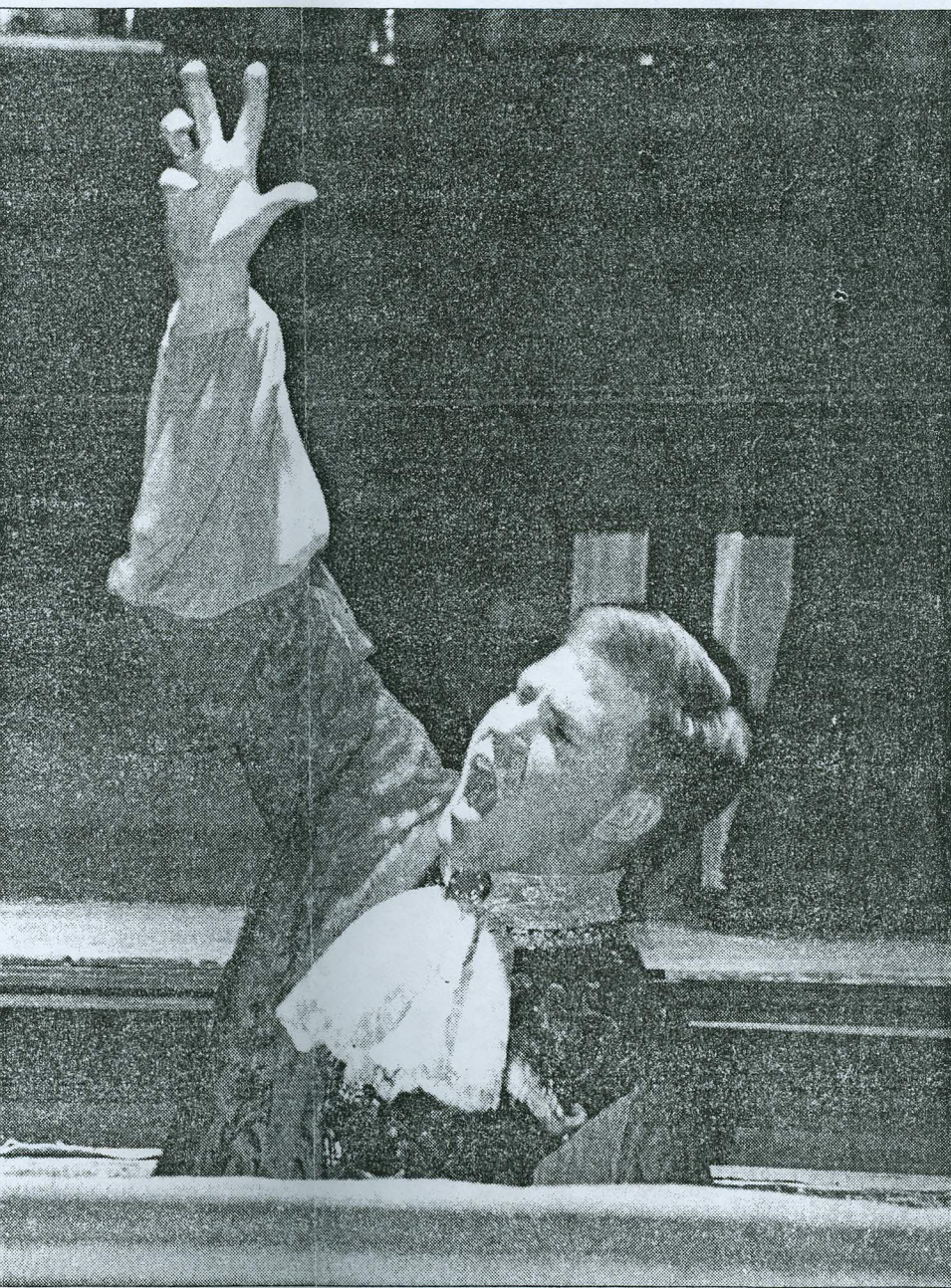
Osades: Rauno Elp (Don Giovanni), Teo Maiste (Komtuur), Nadia Kurem (Donna Anna), Aleksandrs Antonenko (Don Ottavio, Läti), Heli Veskus (Donna Elvira), Ain Anger (Leporello), Väino Puura (Masetto), Janne Ševtšenko (Zerlina)

Dirigent: Eri Klas

Lavastaja: Neeme Kuningas

Kunstnik: Anna Kontek (Soomes)
Estonias 3. juunil

gu muusikas

Don Giovanni (Rauno Elp) surmastseen on Estonias esitatud lõõva teatraalsusega, mis on ühtaegu hirmuäratav ja ironiline.

MARKO MUMM